TEFILAT

Tefilat
ha-derek
Vienne 1793

רחתגוז
אה
כנ

תפלת הדרך

עם שארי תפלות מלוקטים

באשר ראיתי שערורי' באותן ההולכים בכפרים שאותן התפלות כמו והוא רחום וגו' וה' או הלל אינם מתפללים כלל בשביל שאינם מורגלים להם בע"פ: ע"כ כדי לזכות את הרבים אמרתי לדפוס אותן התפלות בכרך קטן שיוכל כל איש לשאתו בתיקו של תפילין ועי"ז יקוים בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך אמן :

הוספנו בו כל סדר קידוש לבנה : ותפילת אבינו מלכנו לעשרת ימי תשובה וסדר הנחת תפלין :

שנת תקנ"ג לפ"ק

ווין

געדרוקט בייא אנטאן שמיד

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם
תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ
פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם
וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃
וּשְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל
הָאֶחָד׃ וְעִשָּׂרֹן עִשָּׂרֹן

סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה
לַיְיָ׃ וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין
יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת
הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת
הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן׃ זֹאת
עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ
לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃ וּשְׂעִיר
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת

לַיְיָ עַל עֹלַת הַתָּמִיד
יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ:
אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל־
זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר
וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל
דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן
וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין
הַבַּדִּים וְעַל־הַפָּרֹכֶת
וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב

מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן
מְעַכֶּבֶת: שְׁיָרֵי הַדָּם
הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד
מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבֵּחַ
הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא
עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים
וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל
דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן
וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל
הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח

הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת
מֵהֶן מְעַכֶּבֶת שְׁיָרֵי
הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל
יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ
הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא
עִכֵּב אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין
בְּבֵית הַדֶּשֶׁן: חַטֹּאת
הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן
חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי
רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל-
מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן

בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן
בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן
טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת
עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת
כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ
וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא לוֹ
לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית
מִזְרָחִית צְפוֹנִית צְפוֹנִית
מַעֲרָבִית מַעֲרָבִית
דְּרוֹמִית: שְׁיָרֵי הַדָּם
הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד

דְּרוֹמִי׃ וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים
מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי
כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל
לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת׃
הָעֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן
וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי
שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ
טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן
אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט
וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים

בְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר
אֲשָׁמוֹת · אֵלּוּ הֵן
וּשָׁמוֹת אֲשַׁם גְּזֵילוֹת
וּשַׁם מְעִילוֹת אֲשַׁם
שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשַׁם
נָזִיר אֲשַׁם מְצוֹרָע אָשָׁם
תָלוּי שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן
קִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת
בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי
מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע·
נֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן

הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה
בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם
וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:
הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר
קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן
בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה
וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת
שֶׁהֵן אַרְבַּע· וְנֶאֱכָלִין
בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם
בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם
וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת:

והמוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא
בָּהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם
נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים
לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם
וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים
קֳדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן
בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה
וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת
שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין
בְּכָל הָעִיר לְכָל־אָדָם
בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי

יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד:
הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא
בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם
נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם
וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:
הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר
וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים
שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם
בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן
מַתָּנָה אֶחָת וּבִלְבָד
שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד:

ּה בַּאֲכִילָה
ּבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים
וּמַעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם
ֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר
ְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי
ִים וְלַיְלָה אֶחָד:
ַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל
ֶּלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ
ּנֶאֱכָל אֶלָּא עַד־חֲצוֹת
ְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו
ְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

ִי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר
בִּשְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה
מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת
בָּהֵן: מִקַּל וָחוֹמֶר
וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה · מִבִּנְיַן
אָב מִכָּתוּב אֶחָד ·
וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי
כְתוּבִים · מִכְּלָל וּפְרָט
וּמִפְּרָט וּכְלָל · כְּלָל
וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה
דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט ·

כְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ
רָט · וּמִפְּרָט שֶׁהוּא
יךְ לִכְלָל · כָּל־דָּבָר
הָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן
כְּלָל לְלַמֵּד · לֹא
מֵד עַל עַצְמוֹ יָצָא
א לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל
לּוֹ יָצָא · כָּל־דָּבָר
הָיָה בִּכְלָל וְיָצָא
טְעוֹן טַעַן אֶחָד שֶׁהוּא
עִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא

לְהַחֲמִיר · כָּל־דָּבָר
שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא
לִטְעוֹן טַעַן אַחֵר שֶׁלֹּא
כְּעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל
וּלְהַחֲמִיר · כָּל־דָּבָר
שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן
בְּדָבָר חָדָשׁ אִי אַתָּה
יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ
עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב
לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ · דָּבָר
הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ · וְדָבָר

הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ : וְכֵן שְׁנֵי
כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים
ה אֶת־זֶה עַד שֶׁיָּבֹא
הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי
וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם :

יהי רצון וכו׳

מאנטאג אונד דונערש טאג זאגט מן דיז

הוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן
וְלֹא יַשְׁחִית · וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר
כָּל חֲמָתוֹ אַתָּה יְיָ לֹא

תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ·
חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד
יִצְּרוּנוּ · הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן
הַגּוֹיִם· לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ
בִּתְהִלָּתֶךָ· אִם־עֲוֹנוֹת
תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי
יַעֲמֹד · כִּי־עִמְּךָ
הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא·
לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה

נוּ · וְלֹא כַעֲוֺנוֹתֵינוּ
וּנְמוֹל עָלֵינוּ · אִם
וֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ · יְיָ עֲשֵׂה
מַעַן שְׁמֶךָ · זְכֹר רַחֲמֶיךָ
וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
מָּה · יַעֲנֵנוּ יְיָ בְּיוֹם
רָה · יְשַׂגֶּבְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי
עֲקֹב · יְיָ הוֹשִׁיעָה ·
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
רְאֵנוּ · אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ

חָנֵנוּ וַעֲנֵנוּ׃ כִּי אֵין בָּנ
מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה
עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ׃ שְׁמַ
קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ וּזְכָר לָנ
אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת
עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִ
בְּיָד חֲזָקָה׃ וַתַּעַשׂ לְ

ם כַּיּוֹם הַזֶּה חָטָאנוּ
שָׁעְנוּ : אֲדֹנָי כְּכָל-
קֹותֶיךָ יָשָׁב-נָא
פְּךָ וַחֲמָתְךָ מֵעִירְךָ
שָׁלִַם הַר-קָדְשֶׁךָ ·
ובַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת
בוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלִַם
מְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל-
יבוֹתֵינוּ · וְעַתָּה
מַע אֱלֹהֵינוּ אֶל-תְּפִלַּת
דְּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו ·

וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ
הַשָּׁמֵם לְמַעַן אֲדֹנָי׃
הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע
פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר
אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ
עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל־
צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים אֲדֹנָי שְׁמָעָה

דני סלחה · אדני
הקשבה ועשה אל
תאחר למענך אלהי ·
כי שמך נקרא על־
עירך ועל־עמך אבינו
אב הרחמן הראנו
אות לטובה וקבץ
נפוצותינו מארבע
כנפות הארץ · יכירו
וידעו כל־הגוים כי
אתה יי אלהינו: ועתה

יי אָבִינוּ אָתָּה אֲנַחְנוּ
הַחוֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ ·
צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ
חוּסָה יי עַל עַמֶּךָ וְאַל־
תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרְפָּה
לִמְשָׁל־בָּם גּוֹיִם · לָמָּה
יֹאמְרוּ בָעַמִּים אַיֵּה
אֱלֹהֵיהֶם : יָדַעְנוּ כִּי
חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד

ענני שמך הגדול
עמד-לנו בעת צרה·
ודענו כי אין בנו
מעשים צדקה עשה
עמנו למען שמך
כרחם אב על בנים כן
תרחם יי עלינו·
והושיענו למען שמך:
חמול על עמך רחם
על נחלתך· חוסה נא
כרוב רחמיך חננו

וַעֲנֵנוּ כִּי לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה
עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל־עֵת:
הַבֶּט נָא רַחֶם נָא עַל עַמְּךָ
מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים יְיָ אֱלֹהֵינוּ
חוּס וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֹאן
מַרְעִיתֶךָ • וְאַל יִמְשָׁל־בָּנוּ קֶצֶף
כִּי לְךָ עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת והוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן
בְּרִיתֶךָ הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה
כִּי לְךָ יְיָ הַיְשׁוּעָה • בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ
אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת אָנָּא סְלַח נָא
אֵל טוֹב וְסַלָּח • כִּי אֵל מֶלֶךְ
חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אוֹנָא מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם
זְכוֹר וְהַבֵּט לִבְרִית
בֵּין הַבְּתָרִים · וְתֵרָאֶה
לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יָחִיד
לְמַעַן יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ
מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ ·
כִּי שִׁמְךָ הַגָּדוֹל נִקְרָא
עָלֵינוּ עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
בְּכָל־עֵת · עֲשֵׂה עִמָּנוּ
כְּחַסְדֶּךָ · חַנּוּן וְרַחוּם
הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ בְּעֵת

צָרָה כִּי לְךָ יְיָ הַיְשׁוּעָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַחְסֵנוּ ·
אַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּרוֹעַ
מַעֲלָלֵינוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ
יְיָ וַחֲסָדֶיךָ וּכְרוֹב טוּבְךָ
הוֹשִׁיעֵנוּ · וַחֲמוֹל נָא
עָלֵינוּ כִּי אֵין לָנוּ אֱלוֹהַ
אַחֵר מִבַּלְעָדֶיךָ צוּרֵנוּ
אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל
תִּרְחַק מִמֶּנּוּ כִּי נַפְשֵׁנוּ
קְצָרָה · מֵחֶרֶב וּמִשְּׁבִי

וּמִדֶּבֶר וּמִמַּגֵּפָה וּמִכָּל
צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ כִּי
לְךָ קִוִּינוּ וְאַל תַּכְלִימֵנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ
בָּנוּ׃ וּזְכָר לָנוּ אֶת־בְּרִית
אֲבוֹתֵינוּ · וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ רְאֵה
בְצָרוֹתֵינוּ וּשְׁמַע קוֹל
תְּפִלָּתֵנוּ · כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה׃
אֵל רַחוּם וְחַנּוּן רַחֵם

עָלֵינוּ וְעַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
כִּי אֵין כָּמוֹךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
אָנָּא שָׂא נָא פְּשָׁעֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ צוּרֵנוּ
וְגוֹאֲלֵנוּ אֵל חַי וְקַיָּם
הַחֲסִין בַּכֹּחַ. חָסִיד
וְטוֹב עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ:
כִּי אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמָלֵא
רַחֲמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ

לְמַעַן שְׁמֶךָ · שְׁמַע
מַלְכֵּנוּ תְּפִלָּתֵנוּ וּמִיַּד
אוֹיְבֵינוּ הַצִּילֵנוּ שְׁמַע
מַלְכֵּנוּ תְּפִלָּתֵנוּ וּמִכָּל
צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ ·
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אַתָּה
וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא ·
אַל־תַּנִּיחֵנוּ · אַל־תַּעַזְבֵנוּ
אָבִינוּ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ
בּוֹרְאֵנוּ · וְאַל תִּשְׁכָּחֵנוּ
יוֹצְרֵנוּ · כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן

וְרַחוּם אָתָּה:
אֵין כָּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם יי
אֱלֹהֵינוּ אֵין כָּמוֹךָ אֵ
אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וֶאֱמֶת · הוֹשִׁיעֵנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
מֵרַעַשׁ וּמֵרוֹגֶז הַצִּילֵנוּ·
זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן
אֶל־קְשִׁינוּ וְאֶל־רִשְׁעֵנוּ
וְאֶל־חַטָּאתֵנוּ שׁוּב

מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ · וְהִנָּחֵם
עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ :
וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמָּוֶת
כִּי רַחוּם אַתָּה כִּי כֵן
דַּרְכְּךָ עֲשֵׂה חֶסֶד חִנָּם
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר חוּסָה
יְיָ עַל עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ
מִזַּעְמֶךָ וְהָסֵר מִמֶּנּוּ
מַכַּת הַמַּגֵּפָה וּגְזֵרָה
קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר
ישרא

יִשְׂרָאֵל לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה
וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים: מַה
נִּתְאוֹנֵן מַה נֹּאמַר וּמַה
נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק:
נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ
וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ.
כִּי יְמִינְךָ פְשׁוּטָה
לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּא יְיָ
הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יְיָ
הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ
עֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: לְךָ

י חִכִּינוּ לָךְ יְיָ קִוִּינוּ לָךְ
י נִיחֵל אַל תֶּחֱשֶׁה
תְּעַנֵּנוּ: כִּי נְאֻמוּ גוֹיִם
וּבְדָה תְקוּרָם כָּל
וּרֶךְ וְכָל-קוֹמָה · לְךָ
לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:
פּוֹתֵחַ יָד בִּתְשׁוּבָה
לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים
וּטָאִים נִבְהֲלָה
שֵׁנוּ מֵרוֹב עִצְּבוֹנֵנוּ·

ל C

אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ נֶצַח· קוּמָה
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי חָסִינוּ
בָךְ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אִם
אֵין בָּנוּ צְדָקָה וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים· זְכָר־לָנוּ אֶת־
בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ
וְעֵדוּתֵנוּ בְּכָל־יוֹם יְיָ
אֶחָד הַבִּיטָה בְעָנְיֵנוּ
כִּי רַבּוּ מַכְאוֹבֵינוּ·
וְצָרוֹת לְבָבֵינוּ חוּסָה
יְיָ עָלֵינוּ בְּאֶרֶץ שִׁבְיֵנוּ·

ואַל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ
עָלֵינוּ · כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ
בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃ הַבִּיטָה
דַּל כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם ·
וְשִׁקְּצוּנוּ כְּטֻמְאַת
הַנִּדָּה׃ עַד מָתַי עֻזְּךָ
בַּשֶּׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד
צָר עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ
וְקִנְאָתְךָ עַל אוֹיְבֶיךָ ·
הֵם יֵבוֹשׁוּ וְיֵחַתּוּ
מִגְּבוּרָתָם · וְאַל יִמְעֲטוּ

לְפָנֶיךָ תְּלָאוֹתֵינוּ מַהֵר
יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם
צָרָתֵנוּ · וְאִם לֹא
לְמַעֲנֵנוּ לְמַעַנְךָ פְּעַל
וְאַל תַּשְׁחִית זֵכֶר
שְׁאֵרִיתֵנוּ · וְחוֹן אוֹם
הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ פַּעֲמַיִם
בְּכָל־יוֹם תָּמִיד
בְּאַהֲבָה · וְאוֹמְרִים
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֶחָד :

ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד
יי כי רבים רחמיו וביד אדם אל אפלה:
רחום וחנון חטאתי לפניך יי מלא
רחמים רחם עלי וקבל תחנוני:
יי אל באפך תוכיחני. ואל בחמתך תיסרני.
חנני יי כי אמלל אני. רפאני יי כי
נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואתה
יי עד מתי שובה יי חלצה נפשי הושיעני
למען חסדך כי אין במות זכרך. בשאול
מי יודה לך: יגעתי באנחתי אשחה בכל
לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה:
עששה מכעס עיני. עתקה בכל צוררי
סורו ממני כל פעלי און. כי שמע יי קול
בכיי: שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח:
יבשו ויבהלו מאד כל איבי. ישבו יבושו
רגע: דז זאגט אן אתנטאג חונ׳ דונרשטג
יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך. והנחם
על הרעה לעמך:

הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה. כִּי הָיִינוּ
לַעַג וָקֶלֶס בַּגּוֹיִם. נֶחְשַׁבְנוּ

כצאן

כְּצֹאן לַטֶּבַח יוּבַל לַהֲרוֹג
וּלְאַבֵּד וּלְמַכָּה וּלְחֶרְפָּה׃
ובכל זאת שמך לא שכחנו • נא אל
תשכחנו׃ ״
זָרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחֶלֶת
וְתִקְוָה • חוֹן אוֹם לְשִׁמְךָ
מְקַוֶּה טָהוֹר יְשׁוּעָתֵנוּ קָרְבָה •
יָגַעְנוּ וְלֹא הוּנַח לָנוּ • רַחֲמֶיךָ
יִכְבְּשׁוּ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ׃
אנא שוב מחרונך • ורחם סגלה אשר
בחרת׃ ״
חוּסָה ״ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ • וְאַל
תִּתְּנֵנוּ בִּידֵי אַכְזָרִים • לָמָּה
יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם •
לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאַל
תְּאַחַר׃

אנא שוב מחרונך • ורחם סגלה אשר בחרת: יי

וְלֶנוּ תִשְׁמַע וְתָחוֹן • וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בְּיַד אוֹיְבֵנוּ לִמְחוֹת [א]ת־שְׁמֵנוּ • זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ [ל]אֲבוֹתֵינוּ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם [א]רְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מֵהַרְבֵּה:

בכל זאת שמך לא שכחנו • נא אל תשכחנו: יי

[ע]זרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך: והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך • והנחם על הרעה לעמך:

[ש]ומר ישראל • שמור שארית ישראל ואל יאבד ישראל • האומרים שמע ישראל:

[ש]ומר גוי אחד • שמור שארית עם אחד ואל יאבד גוי אחד המיחדים שמך • יי אלהינו יי אחד •

שומר גוי קדוש · שמור שארית עם
קדוש · ואל יאבד גוי קדוש ·
המשלשים בשלש קדשות לקדוש:

מתרצה ברחמים · ומתפיים בתחנונים ·
התרצה והתפיים לדור עני · כי אין עוזר:

אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים
עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו·
זכר רחמיך יי · וחסדיך כי מעולם המה ·
יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך · אל
תזכר לנו עונות ראשונים · מהר יקדמונו
רחמיך · כי דלונו מאוד · חננו יי חננו כי
רב שבענו בוז · ברוגז רחם תזכור · כי הוא
ידע יצרנו : זכור כי עפר אנחנו · עזרנו
אלהי ישענו על דבר כבוד שמך · והצילנו
וכפר על חטאתינו למען שמך:

מנהג אשכנז ופיהם

אל ארך אפים ורב חסד ואמת אל באפך
תוכיחנו חוסה יי על עמך והושיענו מכל
רע חטאנו לך אדון · סלח נא כרוב
רחמיך אל:

מנהג פולין

...ל ארך אפים ורב חסד ואמת אל תסתר
...ניך ממנו חוסה יי על ישראל עמך
...הצילנו מכל רע חטאנו לך אדון · סלח
נא כרוב רחמיך אל

סדר הלל

...רוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
...דשנו במצותיו וצונו לקרוא את הלל :
הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ · הַלְלוּ
...ת־שֵׁם יְיָ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ ·
...עַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמִּזְרַח־
...שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ
...ם עַל כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם
...כְּבוֹדוֹ · מִי כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ · הַמַּגְבִּיהִי
...שָׁבֶת : הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת
...שָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ : מְקִימִי מֵעָפָר דָּל
...אַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן : לְהוֹשִׁיבִי

עִם נְדִיבִים • עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ
מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם
הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ :
בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית
יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז הָיְתָה יְהוּדָה
לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו :
הַיָּם רָאָה וַיָּנוֹס • הַיַּרְדֵּן יִסּוֹב
לְאָחוֹר : הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים
גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן : מַה לְּךָ הַיָּם
כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר :
הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים • גְּבָעוֹת
כִּבְנֵי צֹאן • מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי
אָרֶץ • מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב :
הַהוֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם
חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם :

ן אמן הלב הוו ואגע. היבט אמן דמ מן
יי זכרנו וכו׳

לנו יי · לא לנו כי לשמך תן כבוד · על
חדך על אמתך: למה יאמרו הגוים איה
אלהיהם ואלהינו בשמים כל אשר חפץ
שה : עצביהם כסף וזהב מעשה ידי
כם : פה להם ולא ידברו עינים להם ולא
או : אזנים להם ולא ישמעו · אף להם
א יריחון : ידיהם ולא ימישון · רגליהם
א יהלכו לא יהגו בגרונם : כמוהם יהיו
שיהם : כל אשר בוטח בהם : ישראל
טח ביי עזרם ומגנם הוא : בית אהרן
טחו ביי· עזרם ומגנם הוא : יראי יי
בטחו ביי עזרם ומגנם הוא :

זְכָרָנוּ · יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית
יִשְׂרָאֵל · יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן :
רֵךְ יִרְאֵי יי הַקְּטַנִּים עִם
גְּדֹלִים · יֹסֵף יי עֲלֵיכֶם
עַל בְּנֵיכֶם : בְּרוּכִים אַתֶּם לַיי

עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לַיְיָ • וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי
אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ •
וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ
נְבָרֵךְ יָהּ • מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ:

ווען מן הלב הלל גזגט, היבט מן דא אן
אהבתי ביז דר נאך גנץ אויז:

אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני: כי
הטה אזנו לי ובימי אקרא: אפפוני חבלי
מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון
אמצא: ובשם יי אקרא • אנה יי מלטה
נפשי: חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם:
שומר פתאים יי דלותי ולי יהושיע: שובי
נפשי למנוחיכי • כי יי גמל עליכי: כי חלצת
נפשי ממות את עיני מן דמעה • את רגלי
מדחי: אתהלך לפני יי • בארצות החיים:
האמנתי כי אדבר • אני עניתי מאד: אני
אמרתי בחפזי • כל האדם כזב:

ה־אָשִׁיב לַיְיָ · כָּל־
ותַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס
ועוֹת אֶשָּׂא · וּבְשֵׁם יְיָ
קְרָא : נְדָרַי לַיְיָ
שַׁלֵּם · נֶגְדָה נָּא לְכָל־
מּוֹ : יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ ·
מָּוְתָה לַחֲסִידָיו · אָנָּה
כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ · אֲנִי
דְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ ·
חְתָּ לְמוֹסֵרָי · לְךָ
בַּח זֶבַח תּוֹדָה ·

וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי
לַיְיָ אֲשַׁלֵּם· נֶגְדָה־נָּא
לְכָל־עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת
בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי
יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּ־יָהּ:
הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם
שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים:
כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ:
וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם:
הַלְלוּיָהּ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־
טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

אמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּלְ"חַ:
אמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן
לְ"חַ: יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי
יְיָ כִּלְ"חַ:
ן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ
עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ
י · לֹא אִירָא · מַה־
עֲשֶׂה לִי אָדָם יְיָ לִי
עֹזְרָי · וַאֲנִי אֶרְאֶה
שֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת

בַּיְיָ מִבְּטוֹחַ בָּאָדָם:
טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ:
מִבְּטוֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל
גּוֹיִם סְבָבוּנִי. בְּשֵׁם יְיָ
כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם
סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי
אֲמִילַם: סַבּוּנִי
כִדְבֹרִים. דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ
קוֹצִים. בְּשֵׁם יְיָ כִּי
אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי
לִנְפֹּל. וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי

מרת יה · ויהי לי
ישועה : קול רנה
ישועה · באהלי
דיקים · ימין יי עשה
יל : ימין יי רוממה ·
ין יי עשה חיל · לא
מות כי אחיה ·
ספר מעשי יה : יסר
רני יה · ולמות לא
נני : פתחו-לי

שַׁעֲרֵי־צֶדֶק· אָבֹא בָם
אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר
לַיי· צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ·
אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי
לִי לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן
מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה
לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת
יי הָיְתָה זֹּאת· הִיא
נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת
זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יי נָגִילָה
וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

נָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא :
נָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא :
נָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא :
נָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא :
רוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ :
בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית
: ברוך אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ :
סְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים :
ד־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ :
אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ :
לֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ : אלי

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו
יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל
כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ
וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ
וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ
וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ
וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־
שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ • כִּי לְךָ

טוֹב לְהוֹדוֹת · וּלְשִׁמְךָ
נָאֶה לְזַמֵּר : כִּי מֵעוֹלָם
עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל ·
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת :

מוסף של ראש חדש

י שמונה עשרה עד האל הקדוש

רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמְּךָ
נָתַתָּ זְמַן כַּפָּרָה
לְכָל־תּוֹלְדוֹתָם ·
בִּהְיוֹתָם מַקְרִיבִים

לְפָנֶיךָ זִבְחֵי רָצוֹן ׃
שְׂעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר
בַּעֲדָם זִכָּרוֹן לְכֻלָּם
יִהְיוּ וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם
מִיַּד שׂוֹנֵא׃ מִזְבֵּחַ חָדָשׁ
בְּצִיּוֹן תָּכִין ׃ וְעוֹלַת
רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלֶה עָלָיו
וּשְׂעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה
בְּרָצוֹן ׃ וּבַעֲבוֹדַת בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ נִשְׂמַח כֻּלָּנוּ
וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ

הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירָךְ ·
הָאֲמוּרִים · לִפְנֵי
מִזְבְּחֶךָ · אַהֲבַת עוֹלָם
תָּבִיא לָהֶם · וּבְרִית
אָבוֹת לַבָּנִים תִּזְכּוֹר :
וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
בְּרִנָּה · וְלִירוּשָׁלַיִם
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ · בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ · אֶת־קָרְבְּנוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ · תְּמִידִים

כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים
כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף
יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה ·
נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה · כְּמִצְוַת
רְצוֹנֶךָ · כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ · מִפִּי
כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר :
וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם
תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ

ורים בני בקר שנים
איל אחד כבשים בני
שנה שבעה תמימם:
מנחתם ונסכיהם
מדבר שלשה
עשרנים לפר ושני
עשרנים לאיל ועשרון
לכבש ויין כנסכו·
שעיר לכפר· ושני
תמידים כהלכתם:
הינו ואלהי אבותינו·

חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־
הַחוֹדֶשׁ הַזֶּה· לְטוֹבָה
וְלִבְרָכָה · לְשָׂשׂוֹן
וּלְשִׂמְחָה לִישׁוּעָה
וּלְנֶחָמָה · לְפַרְנָסָה
וּלְכַלְכָּלָה · לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם · לִמְחִילַת
חֵטְא וְלִסְלִחַת עָוֹן:
בשנת העיבור (וּלְכַפָּרַת
פָּשַׁע) כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בָּחַרְתָּ מִכָּל הָאֻמּוֹת·

חֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים
לָהֶם קָבָעְתָּ בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל
וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

רצה ומודי׳ וכו׳

תפלת הדרך

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם:
וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם • וְתַדְרִיכֵנוּ
לְשָׁלוֹם • וְתַגִּיעֵנוּ לִמְחוֹז חֶפְצֵנוּ
לְחַיִּים וּלְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם
וְתַצִּילֵנוּ מִכַּף כָּל־אוֹיֵב וְאוֹרֵב
וְלִסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת בַּדֶּרֶךְ

וּתְנֵנִי לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאַי וְתִשְׁמַע
קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אָתָּה • בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ לִשְׁמָרְךָ
בְּכָל־דְּרָכֶיךָ:

יוהך ישמרנו יוהך יצילנו יוהך יעזרנו:
ג״פ:

וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ
מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה
אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם
הַהוּא מַחֲנָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן • יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

ואומר לחבירו ג"פ שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם •
עֲלֵיכֶם שָׁלוֹם :

ואחר כך לט"ל פעמים לישועתך :
ו פעמים ויהי נועם י' פעמים
הכך : ה' פעמים המלאך הגואל
סימן לו"ה :

ברכת הלבנה

קודם שמברכם אומרים זה הללוים

הללויה הללו את יי מן השמים הללוהו
במרומים הללוהו כל מלאכיו
הללוהו כל צבאיו • הללוהו שמש וירח
הללוהו כל כוכבי אור • הללוהו שמי
השמים והמים אשר מעל השמים •
יהללו את שם יי כי הוא צוה
ונבראו • ויעמידם לעד לעולם חק נתן
ולא יעבור •

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ
בָּרָא שְׁחָקִים : וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־
צְבָאָם חֹק וּזְמַן נָתַן לָהֶם ·
שֶׁלֹּא יְשַׁנּוּ אֶת תַּפְקִידָם
שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן
קוֹנָם · פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפְּעֻלָּתוֹ
אֱמֶת וְלַלְּבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ
עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בָטֶן
שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ
כְּמוֹתָהּ וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל־
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים : נ"פ בָּרוּךְ
יוֹצְרֵךְ בָּרוּךְ עוֹשֵׂךְ בָּרוּךְ קוֹנֵךְ
בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ, ורוקד ג"פ כְּשֵׁם

שֶׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנֶגְדֵּךְ וְאֵינִי יָכוֹל
נֹגֵעַ בָּךְ כָּךְ לֹא יוּכְלוּ כָּל אוֹיְבַי
נְגֹעַ בִּי לְרָעָה ג"פ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם
אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ
יִדְּמוּ כָּאָבֶן ג"פ כָּאָבֶן יִדְּמוּ
זְרוֹעֲךָ בִּגְדֹל וָפַחַד אֵימָתָה
עֲלֵיהֶם תִּפֹּל : דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
חַי וְקַיָּם : שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם
שָׁלוֹם :

סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל
ישראל אמן :

קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא • מְדַלֵּג
עַל הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל
הַגְּבָעוֹת : דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי •

אוֹ לְעוֹפֶר הָאַיָּלִים • הִנֵּה זֶה
עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ • מַשְׁגִּיחַ
מִן־הַחַלּוֹנוֹת מֵצִיץ מִן
הַחֲרַכִּים :

תָּנָא דְּבֵי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל •
אִלְמָלֵא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל •
אֶלָּא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם
שֶׁבַּשָּׁמַיִם פַּעַם אַחַת בַּחֹדֶשׁ •
דַּיָּם • אָמַר אַבַּיֵּי הִלְכָּךְ צָרִיךְ
לְמֵימְרָא מְעוּמָּד :

מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על
דודה ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי
אבותי למלאות פגימות הלבנה ולא
יהיה שום מיעוט ויהיה אור לבנה כאור
החמה כאור שבעת ימי בראשית כמ
שהיתה קודם מיעוטה שנאמר את ש
המאורות הגדולים ויתקיים בנו מקו

שכתוב ובקשו את יי׳ אלהיהם ואת דוד
מלכם אמן :

ואח״כ יאמר שיר למעלו׳ אשא עיני אל
ההרים וכו׳ · ואח״כ יאמר הללויה הללו אל
בקדשו וכו׳ : ויש שכתבו שנכון ג״כ לומר
ומזמור אלהים יחננו וכו׳ וינער שולי בגדיו :

בעשרת ימי תשובה אומרים א״מ בשחרית
ובמנחה :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת
קָשׁוֹת :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין
מֵעָלֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר • וְחֶרֶב • וְרָעָב • וּשְׁבִי • וּמַשְׁחִית • (ועון ושמד ומגפה) מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטֹּאתֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים • כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ :

א״מ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

א״מ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :

א״מ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה :

א״מ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה :

בינו מלכנו כתבנו בספר זכיות :
”מ כתבנו בספר סליחה ומחילה :
בינו מלכנו הצמח לנו ישועה בקרוב :
בינו מלכנו הרם קרן ישראל עמך :
בינו מלכנו הרם קרן משיחך :
בינו מלכנו מלא ידינו מברכותיך :
בינו מלכנו מלא אסמינו שבע :
”מ שמע קולנו חוס ורחם עלינו :
בינו מלכנו קבל ברחמים וברצון את
תפלתנו :
”מ פתח שערי שמים לתפלתנו :
בינו מלכנו זכור כי עפר אנחנו :
”מ נא אל תשיבנו ריקם מלפניך :
”מ תהא השעה הזאת שעת רחמים
ועת רצון לפניך :
”מ חמול עלינו ועל עוללינו וטפנו :
”מ עשה למען הרוגים על שם קדשך :
”מ עשה למען טבוחים על יחודך :

אָ"מַ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל־
קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ :

אָ"מַ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ
הַשָּׁפוּךְ :

אָ"מַ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים :

אָ"מַ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :

אָ"מַ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים ·
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

דיני קדיש וברכו למי שאינו יוכל להתפלל עם הצבור

מי שמאחר לבא לבית הכנסת ולא שמע חצי קדיש קודם ברכו בשחרית יאמר זה אחר רחום וחנון · וקודם שיאמר זה יאמר בפה מלא :

זה אומר אניבמקום חצי קדיש קודם ברכו :

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי: ברכי נפשי את יי יי אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: להוא שמי' די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די ליה היא: אמר רבי יהושע בן לוי כל העונה אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא בכל כחו קורעין לו גזר דינו שנאמר כפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יי מה טעם בפרוע פרעות משום דברכו את יי: אר"ש בל"ל כל העונה אמן בכל כחו פותחין לו שערי גן עדן שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים אל תקרי שומר אמונים אלא שאומרים אמנים:

אני סלא שמע ברכו דשחרית יאמר זה אחר רחום וחנון:

זה אומר אני במקום ברכו דשחרית

בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יי: ברכו את יי אלהיכם

מן העולם ועד עולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה : יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם : ברוך יי אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו : וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן : אמר רבי עקיבא בכל יום מלאך אחד עומד באמצע הרקיע בשחרית ואומר יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד : עד כשמגיע לברכו חיה אחת ששמה ישרא׳ וחקוק על מצחה ישרא׳ עומדת באמצע הרקיע ואומרת בקול רם ברכו את יי המבורך וכל גדודי מעלה עונין ברוך יי המבורך לעולם ועד :

במקום קדושה דשחרית יאמר זה אחר רחום וחנון :

זה אומר אני במקום קדושה דשחרית

לא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יי מקדישכם שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו

בשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש
צבאות מלא כל הארץ כבודו :
ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש
גדול ברוך כבוד יי ממקומו : ימלוך יי
לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה :
כששעלה משה למרום מצא כת אחת
אומרת קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו וכת אחת אומרת
ברוך כבוד יי ממקומו וכולם עונים בפה
אחד ואומרים ימלוך יי לעולם אלהיך
ציון לדור ודור הללויה :

במקום קדיש שלם יאמר ועתה יגדל ככתוב
לעיל עד ברכו ואחר כן יאמר

זה אומר אני במקום קדיש שלם
אמר רבי יהושע בן גריא כל מי שעונה
אמן בעולם הזה זוכה ועונה אמן לע"הב
שנאמר ברוך יי לעולם אמן ואמן אמן
בע"הז ואמן בע"הב :
במנחה במקום חצי קדיש יאמר ועתה יגדל

ככתוב לעיל עד חכמתא וגבורתא די ליה סיא ואחר כך יאמר

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם מנחה

תניא אמר רבי יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך והגיע זמן תפלת מנחה ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים להתפלל בא אליהו זכור לטוב ושמר על הפתח אמ' לי מה קול שמעת בחורבה זו אמרתי שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואומרת אוי שהחרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתי את בני לבין העכ"ום אמר לי בכל יום ויום אומרת כך וכשישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ואומרים אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא הקדוש ברוך הוא מנענע בראשו ואומר אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך ומה לו לאב שהגלה את בניו ואוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם : אמר רבי שמעון בן לקיש וכו' כמו שכתוב למעלה :

מנחה במקום קדושה יאמר ולא תחללו וכו׳
כמו שכתוב למעלה ואחר כך יאמר

הו אומר אני במקום קדושה של מנחה
אומרו עליו על סנדלפון שהוא גבוה
יותר מחבריו מהלך ת״ק שנה
ועומד אחורי מרכבה וקושר כתרים
לקונו ומשביע את הכתר ועולה ויושב
בראש ארונו ובשעה שיוצא הכתר כל
חיילי מרום נרתחין ומזדעזעין וחיות
ומממות ומנהמות כארי באותה שעה
עונין ואומרים קדוש קדוש קדוש י״י
צבאות מלא כל הארץ כבודו ובשעה
שמגיע לכסא מתגלגלין גלגלי הכסא
ומתרעשין אדני שרפרף וכל רקיעין
אוחזתן חלחלה ובשעה שהוא עובר
על כסאו כל חיילי מרום וכתר חכבו׳ שלו
פותחין פיהם ואומרים ברוך כבוד י״י
ממקומו בא וראה כמה גדולתו ושבחו
של הקדוש ברוך הוא שבשעה שמגיע
הכתר לראשו מחזיק עצמו לקבל הכתר
מעבדיו וכל חיות ושרפים וגלגלי
המרכבה וכסא הכבוד וחיילי מעלה

ומשרת מתגדלין ומתגברין ומתגאין ונותנים הוד והדר וממליכים כולם כפה אחד ואומרים יי ימלוך לעולם ועד :

לערבית בגוקוס ברכו יאמר זה מיד אחר והוא רחום

זה אומר אני במקום ברכו של מעריב

חיה אחת ברקיע כשהוא יום אז אמת במצחה ויודעין המלאכים שהוא יום ולערב אמונה במצחה ויודעין שהוא לילה ובכל פעם אומרת ברכו את יי המבורך וכל גדודי מעלה עונין ברוך יי המבורך לעולם ועד :

קודם הנחת תפלין יאמר זה

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ בִּדְחִילוּ וּרְחִמוּ לְיַחֵד שֵׁם יָ"ה בְּו"ה בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מְכַוֵּן בְּהַנָּחַת תְּפִילִּין לְקַיֵּים מִצְוַת בּוֹרְאִי שֶׁצִּוָּנוּ לְהָנִיחַ

תְּפִלִּין כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וּקְשַׁרְתָּם אֹתָם
לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ
וְהֵם אַרְבַּע פָּרָשִׁיּוֹת אֵלּוּ שְׁמַע: וְהָיָה אִם
שָׁמוֹעַ: קַדֵּשׁ: וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ; שֶׁיֵּשׁ
בָּהֶם יִחוּדוֹ וְאַחְדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בָּעוֹלָם
וְשֶׁנִּזְכּוֹר נִסִּים וְנִפְלָאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ
בְּהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וַאֲשֶׁר לוֹ הַכֹּחַ
וְהַמֶּמְשָׁלָה בָּעֶלְיוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם כִּרְצוֹנוֹ וְצִוָּנוּ לְהָנִיחַ עַל־הַיָּד לְזִכְרוֹן
זְרוֹעַ הַנְּטוּיָה וְשֶׁהִיא נֶגֶד הַלֵּב לְשַׁעְבֵּד
בָּזֶה תַּאֲוַת וּמַחְשְׁבוֹת לִבֵּנוּ לַעֲבוֹדָתוֹ
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְעַל הָרֹאשׁ נֶגֶד הַמּוֹחַ
שֶׁהַנְּשָׁמָה שֶׁבְּמוֹחִי עִם שְׁאָר חוּשַׁי וְכֹחַי
כֻּלָּם יִהְיוּ מְשׁוּעְבָּדִים לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ וּמִשֶּׁפַע מִצְוַת תְּפִלִּין יִתְמַשֵּׁךְ עָלַי
לִהְיוֹת לִי חַיִּים אֲרוּכִים וְשֶׁפַע קוֹדֶשׁ
וּמַחְשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת בְּלִי הִרְהוּר חֵטְא
וְעָוֹן כְּלָל וְשֶׁלֹּא יְפַתֵּנוּ וְלֹא יִתְגָּרֶה בָּנוּ

יֵצֶר הָרָע וְיַנִּיחֵנוּ לַעֲבוֹד אֶת־יְיָ כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבֵנוּ: וִיהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה מִצְוַת הַנָּחַת תְּפִלִּין לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל־פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכַוָּנוֹתֶיהָ וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ אָמֵן סֶלָה:

לאחר הנחת תפילין יאמר פרשה זו

וידבר יי אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחוזק יד הוציא יי אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יוצאים בחדש האביב: והיה כי

כביאך יי אל ארץ הכנעני והחתי
והאמורי והחוי והיבוסי אשר נשבע
לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש
ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה
שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי
חג ליי : מצות יאכל את שבעת הימים
ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור
בכל גבלך : והגדת לבנך ביום ההוא
לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי
ממצרים והיה לך לאות על ידך ולזכרון
בין עיניך למען תהיה תורת יי בפיך כי
ביד חזקה הוציאך יי ממצרים : ושמרת
את החקה הזאת למועדה מימים ימימה
והיה כי יביאך יי אל ארץ הכנעני כאשר
נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך : והעברת
כל פטר רחם ליי וכל פטר שגר בהמה
אשר יהיה לך הזכרים ליי : וכל פטר
חמור תפדה בשה ואם לא תפדה
וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה
והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת
ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יי
ממצרים מבית עבדים : ויהי כי תהשח

פרעה לשלחנו ויהרוג יי כל בכור בארץ
מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על
כן אני זובח ליי כל פטר רחם הזכרים
וכל בכור בני אפדה: והיה לאות על
ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחוזק יד
הוציאנו יי ממצרים

TEFILAT

Details at other end